

לתכוס ולעצור את שתי הכושיות ושוחפיהן

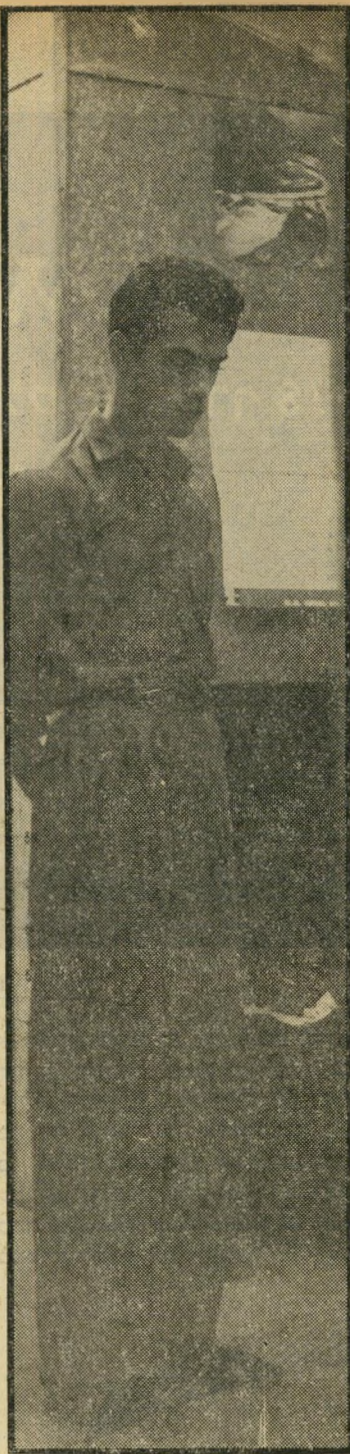
אחדות כבר הגיע התיק לידו השוטר יעקב שושן, שעמד ושמר ליד קולנוע ציון.

באותה שעה עמדו בחוץ גם כמה מאות אורחים, שחיכו לסיים ההצגה הראשונה. ב' תוך האולם ישבו כ-800 צופים.

השוטר יעקב שושן (23), המשיך רת מזה תשעה חודשים במשטרה, מה, מספר:

"לפני 11 יום בערך קיבלנו הנחיות ב' נוגע לאפשרות חבלות בבתי-קולנוע ובמקרי מות ציבוריים. הסבירו לנו שצריכים להר- פיע חצי שעה לפני הזמן ולהישאר עד ל- סיום הסרט ופינוי הקהל מן האולם, ואחרי זה לערוך ביקורת בין הספסלים ובנוחיות.

בקבוצת סטודיסטיים

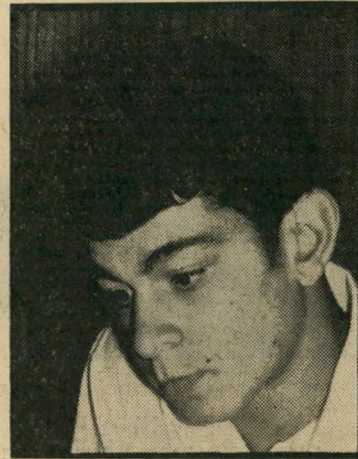
גיבור ג' השוטר יעקב שושן (23) רץ כל הדרך למיגרש הרוסים, עם פצצת-השעון ביד, הביא אותה למקום, בו לא הזיקה כשהתפוצצה.

היתה זו פצצה אחת יותר מדי. כי עם כל פיצוץ, כל פעולת טירור, גברה הדריכות בישראל. המשטרה הגבירה את השמירה — והאזרחים נעשו עירניים יותר למתרחש סביבם.

עד כדאיך, שכאשר שתי צופות נלתי- מרוצות עזבו את הקולנוע — היה די בכך כדי

גיבור ב' הוא עובדיה גייגר (65), המנהל-האחראי בקולנוע ציון, שהזניק את השוטר שעמד ב' חוץ, ומנע את התפוצצות הפצצה באולם.

גיבור א' יחיאל טובול (16) לקח את התיק עם הפצצה מן המושב שלידו, הביא אותה אל המנהל-האחראי של קולנוע ציון בירושלים.

"הייתי מוצב בקולנוע ציון. פתאום הרי פיע איש מבוגר ובירור תיק של גברת. הוא אמר לי: יש בתיק פצצה!

"לקחתי את התיק. התיק היה פתוח. ראיתי שיש בתוכו שעון מחובר לחוטים אדומים. ידעתי שאני חייב להרחיק את זה מהסביבה, וידעתי שאני לוקח על עצמי סיכון, אבל דאגתי לקהל. התרגשתי נורא. התחלתי להזיע בכל הגוף, אבל פתחתי ב' ריצה מקולנוע ציון, כשאני רץ במרכז ה' כביש, ברחוב יפו, לכיוון מיגרש הרוסים. למזלי לא היתה הרבה תנועה בכביש.

"כשהגעתי לחורשה במיגרש הרוסים, עב' רה ניידת. קראתי לסמל דויד כהן, והסבכתי לו בהתרגשות שיש פצצה בתיק. הוא בדק את התיק, והניח אותו במרכז החורשה. התרחקנו מהמקום. חסמתי את הדרך בפני עוברים ושבים."

כעבור שתי ימות התפוצצה הפצצה. הפעולה הראשונה, אותה עשה מפדק ה' יחידה המשטרתית, מפקד-מישנה גדליהו דגני, היתה, לדבריו:

"שלחתי את הניידות שלי לעיר העתיקה לחסום את הדרך, שיהודים לא יעשו פוגרום שם."

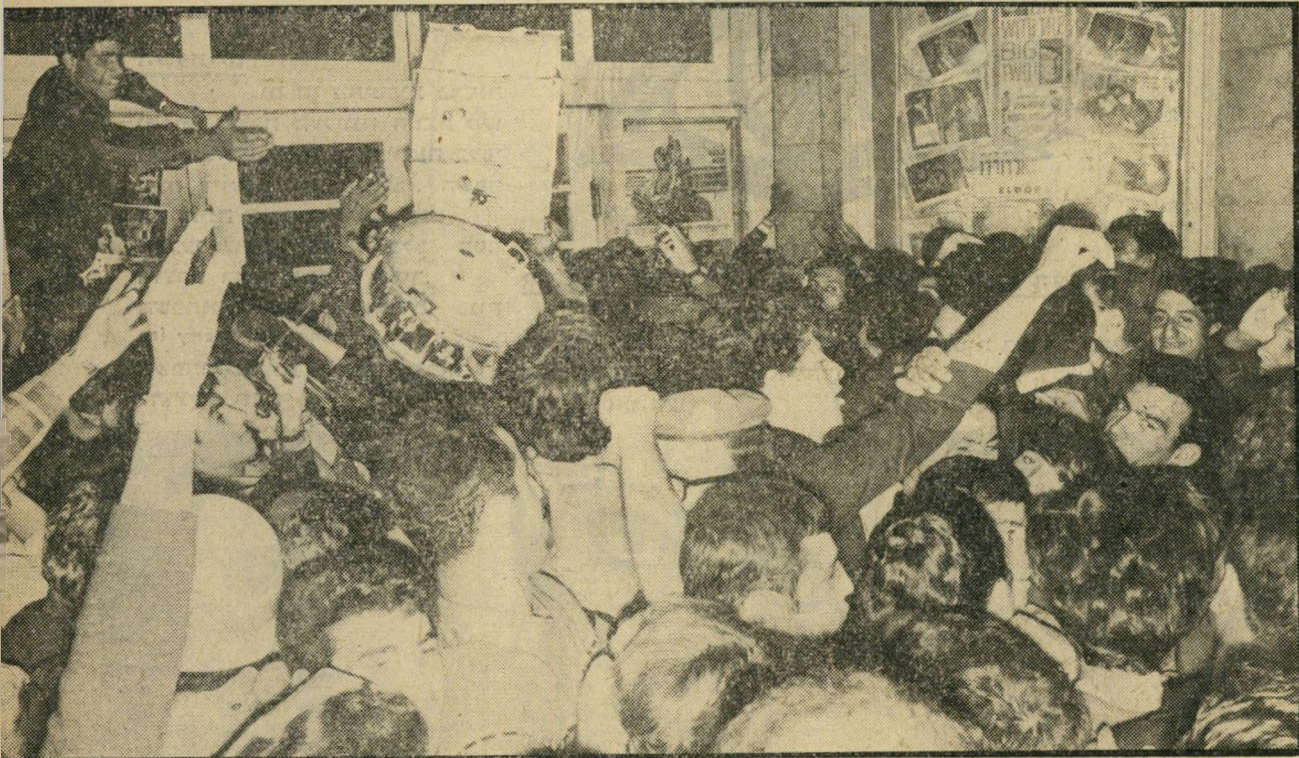
בלש לבוש עבאייז

אחד הצופים שישבו בקולנוע, כדי לבלות שעתים רחוקות מבעיות השעה, היה פקד יעקב ערוסי, קצין משטרת ירושלים ואחד מטובי הבלשים של המחלקה לתפקי דים מיוחדים. היתה זו מנוחתו האחרונה במשך 72 השעות השיגעוניות הבאות.

הוא רץ מן הקולנוע — ישר לתפקיד, והיה בין הראשונים שיצאו למצור. במיקרים כאלה קיים עקרון-מנחה אחד: להתפרש על פני שטח רחב ככל האפשר, לפי "שיטת-הדייגים": משליכים את הרשת למים, באיזור גדול ככל האפשר, ובקרוב ה' שלל שמעלים — מנסים לגלות עקבות של ממש.

עוד באותו לילה עצרה המשטרה כ-40 חשודים. אבל מיון מהיר לא עורר תקוות רבות, שמבין ה-40 האלה יובילו העקבות

חשוד בתחנת המשטרה, בעת ה' מצוד הגדול. זמן קצר לאחר שצולמה תמונה זו — שוחרר החשוד. היה זה רק אחד מבין העשרות הרבות של ה' חשודים, שנעצרו על-ידי שלטונות הבטחון.

ולקחת הגשש החיור. המופע היה חנינם — והמונים נהרו למקום האירוע, מנעו אף מן התזמורת להגיע אל הבמה. המארגנים לא איבדו את עשתונותיהם, ערכו את המופע מחוץ לאולם הקולנוע.

ירושלים של הצוה אירוע-הודעה עם ירוש' ליס, בעיקבות הנסיון לפוצץ את קולנוע ציון, אורגן על-ידי אורי זוהר, שייקה אופיר